

Odgovor:

Potom občine napravite prošnjo kot hranilec družine, da se vas oprostí.

H. B. v O.

Ali smem streljati z lovsko puško golobe in vrabce?

Odgovor:

Ako imate orožni list za lovsko puško in so golobi vaši, jih lahko streljate. Enako tudi vrabce lahko streljate.

T. G. v M. M.

Kje dobim potrebščine za vrvarja?

Odgovor:

Pišite na tovarno motvoza, Grosuplje.

A. K. v K.

Kam se naj grem učiti za mehanika? — Ali res propade dolg, ki ga v treh letih nikdo ni plačal?

Odgovor:

Za učenca ste že precej stari. V mestu bo težko šlo, ker tu morajo vajenci hoditi še v šolo. — Dolg v treh letih nikakor ne zastara, pač pa trgovski računi, ako se tekom treh let ni nihče za to zmenil in je bil eden ali drugi v veri, da dolga ni.

A. B. v Sv. J.

Moj sosed pod mojimi mladimi smrekami napravi lopo in kuha žganje. Ali sem upravičen zahtevati odškodnino? — Naročen sem na ime A. J., ki je že umrl, ali dobim jaz, če pogorim, 1000 Din?

Odgovor:

Na svojem svetu ste vi gospodar. Ako ne dovolite, ne sme kuhati žganje. — Ako je dotični umrl, ki je bil naročen, je edino pametno, da naslov izpremenite!

*

Neznani narodi.

Danes, ko nista niti severni in ne južni tečaj neznani pokrajini, ko frčijo letala po celem svetu, bi vsakdo menil, da ne prikriva zemlja nobenih skrivnosti, da je že vse odkrito, kar je bilo za odkriti. To mnenje bi bilo povsem krivo. Niti vseh narodov, ki prebivajo na naši majki zemlji, ne poznamo.

Pred kratkem se je vrnila iz Azije Morey ekspedicija. Posrečilo se ji je, da je proučila življenjske navade nekaterih doslej še neznanih človeških plemen. Sedaj je priobčila zanimivo gradivo. Omenka vredno je, kar beleži vodja ekspedicije takoj v začetku poročila, ko pravi: »Vsa ta plemena štejejo le nekaj sto, kvečjemu nekaj tisoč duš. Gotovo je, da bodo izumrla tekom par desetletij, predno bodo temeljito raziskana.

Orogai plemo.

V zgornjem delu Siama živi Orogai plemo, ki šteje krog 300 duš in je nedotaknjeno od kake kulture. Pri Orogai so po rasti ženske večje nego moški. Ženski spol vlada in moški ubogajo. Ti ljudje so tako na nizki stopnji razvoja, da ne posedajo niti prave vere. Molijo studenec, o katerem verujejo, da vsebuje vodo s posebnimi močmi. Poznaajo le orodje iz kamna, samo eno posodo za kuhanje, ki ima na dnu glinasto ostrino, katero zapličijo v zemljo, da se kuhalnik ne prevrne.

Divjaki rumenega listja.

Zapadni sosedi Orogai plemena so »divjaki rumenega listja«. Živijo v pra-

gozdu in so tako boječi, da se ne prikažejo niti prebivalcem sosednih vasi.

Cele tedne so poskušali člani Morey ekspedicije, da bi dobili stike s temi ljudmi. Šele z uporabo zvijač se jim je posrečila nakana. Prinesli so divjakom soli in na ta način so si pridobili njih zaupanje. Ugotovili so, da vlada tudi v pragozdu krvna osveta. Ako je umorjen član ene družine, je sveta dolžnost sorodnikov umorjenega, iztrebiti rod bino umorjenca. Celo otroke in še od otrok otroke veže ta kruta dolžnost. Na ta način je razumljivo, da se cel narod od leta do leta bolj krči in bode kmalu izumrl.

Pritlikavci.

Na doslej že neznana človeška plemena ni le naletela v Aziji že omenjena Morey ekspedicija, ampak tudi drugi v najnovejšem času. Leta 1926 je vodil raziskovalno družbo Nemec dr. Egon pl. Eichstedt, ki se je povrnil s potovanja pred dvema letoma. Eichstedtovo mu raziskovanju gre zahvala za podrobnosti o Andamanen pritlikavcih. Med obema Indijama, po pustih skalnatih otokih biva pritlikav narod, o katerem ni bilo do sedaj ničesar znanega. Nobeden od mornarjev, ki je iskal na teh otokih zavetje pred viharji, nobeden od brodolomcev ni zapustil — živ otoka.

Leta 1858 so pristali tamkaj Angleži in so osnovali kazensko kolonijo, vendar otok in njegovi prebivalci so ostali neraziskani. Kaznjenci so nastanjeni na južnem delu otoka, domačini pa so se poskrili po gozdovih, iz katerih se sploh ne prikažejo. Znano je samo, da se imenujejo: Jarava.

Ongi.

Najbližji sorodniki Jaravov so Ongi. Eichstedtu se je posrečilo, da je raziskal življenjske navade tega naroda. Osvojil si je srca Ongov s pomočjo malih rdečih biserov iz stekla. Drzni raziskovalec je moral odpustiti angleške varnostne policiste in pretežni del lastnih spremljevalcev, moral je bivati — brez vsakega varstva med neznanim narodom. Bila je to težavna in obenem tudi nevarna naloga. Vendar je bil trud poplačan. Na sredini Bengalskega morskkega zaliva se je uresničila bajka o Liliputancih. Tamkaj živijo in tekajo nagi okrog moški, ki so visoki 148 cm, a ženske so še manjše. Pritlikavci živijo kakor v bajnih prastarih časih. Palčki ne poznajo nobenega orodja. S pomočjo zob si spletaajo iz slame preproge. Ženske veže samo ena dolžnost: možem morajo, ako se vrnejo na večer z ribolova, postrgati s stekleno črepinjo z — glave lase. Kot največja lepota velja pri njih dobro in gladko obrta glava. Pri ribolovu se ne poslužujejo trnkov, ampak streljajo ribe s puščicami. Najljubša slaščica jim je mast od želve. Denarja ne poznajo. Kot menjalnega sredstva se poslužujejo roženega želvinega oboča in prejemaajo za to od angleških kaznjencev steklene bisere in črepinje. Omenjeni »dragocenosti« polagajo Angleži na gotova mesta, odkoder jih odnašajo Liliputanci v temni noči.

Ourugua Indijanci.

Baš kar opisanih skrivnosti pa ne posedajo samo Azija. Po gozdovih vzhodne Bolivije med izvirki rek Rio Grande in Rio Mamoré, biva narod, katerega imenujejo Indijanci »Ourugua« — močvirnati polži. Doslej se je posrečilo edine mu profesorju Rihardu Wegnerju, da je odkril ta narod in opazoval nekaj njegovih življenjskih navad. Raziskovalec se je moral plaziti po komaj vidnih indijanskih stezah in te je moral šele napraviti prehodne. Po večmesečnem delu se mu je posrečilo odkritje neznane plemena.

Ourugua živijo kakor v kameni dobi. Pri tem indijanskem narodu, ki je zapisan poginu, se doigrava življenje po živalsko. Kot bivališča jim služijo debela gostolistnatih dreves, kojih veje so med seboj zvezane. Edina oprema jim je ležišče iz palmovega listja. Po svojih taboriščih čuvažo »večni ogenj«. Njih glavna skrb je, da jim ne ugasne ogenj, ker zanetenje ognja je za nje najbolj težavno opravilo in ga dosežejo z drgnjenjem dveh zelo trdih lesov enega ob drugega. Hranijo se z mesom ubitih živali in z divjim fižolom. Mesa ne kuhaajo, ampak ga pražijo na žerjavi.

Ourugua ne poznajo posod, za zajemanje vode se poslužujejo listja. Neznana jim je obleka in seve tudi nagon za lepoticenje. Tuj jim je vsak družabni red in je običajna le delitev na moške in ženske. Ženska velja za nižje bitje, ki mora biti brezpogojno podložno.

Najbolj zanimivo pa je to: Profesor Wegner je bival mesece pri tem plemenu in niti enkrat ni opazil, da bi bili ti ljudje govorili. Ta narod ne pozna govorice. Govor nadomešča sikanje in razni telesni gibi in mahanje z rokami. Domačin, katerega je vzel profesor seboj, ni mogel niti po trimesečnem bivanju med kulturnimi ljudmi spregovoriti niti ene besede.

*

Trbonje. Na železniškem postajališču v Trbonjah so v noči od petka na soboto dne 2. oktobra vdrli neznani tatovi. Odnegli so omario z voznimi listki in jo s sekirjo odprli in zanesli na bližnjo njivo. Denarja niso našli, ker se blagajna vsak večer odda v Dravograd. Zlikovci se skrbno zasledujejo.

Zgornja Sv. Kunigota. Dne 4. oktobra je priredila tukajšnja Marijina družba po popolnanski službi božji svojemu ljubljenu voditelju vlč. g. župniku Frančišku Magdiču slovesno počastitev goda v Katoliškem domu. Po uvodnem pozdravu šolskega upravitelja g. Albina Šprajca sta imeli prednica Marijine družbe Marija Brusova in članica Elizabeta Robič globoko občutene govore na svojega g. dušnega pastirja, trpina iz naše Istre, ki jih je spremljalo v lepem številu zbrano občinstvo z burnim aplavzom. — Po deklamacijah učenk tukajšnje šole so nastopili dečki z igrico »Slava Kristusu Kralju« od Ks. Meškota, ki je dvignila lepo duhovno zbrano vseh navzočih. Nepozaben ostane ta dan v dušah ver-